

Slanka

Slanka – tilvikinių šeimos medžiojamas paukštis. Kūno viršutinė pusė išmarginta juodai rudomis, ryškiai rudomis ir pilkomis dėmėmis. Kakta pilka, pakaušis skersai dėmėtas. Apatinė kūno pusė pilka su siauromis skersinėmis tamsiai rudomis juostelėmis. Paėmus į rankas matosi, kad šią spalvą sudaro sudėtingas ir sunkiai aprašomas juodos, įvairių atspalvių rudos ir pilkos spalvos raštas (raibumas).

Snapas labai ilgas, šviesiai rudas, tik galas tamsesnis. Kojos pilkai rausvos ar rudos, skirtingai negu daugumos tilvikų, trumpos. Kūnas 33–38 cm ilgio, svoris 210–460 g.

Gyvena miškuose. Labiausiai mėgsta drėgnus lapuočių ir mišrius. Sausų pušynų vengia, bet ir juose randa drėgnų, juodalksniais apaugusių plotų, upelių slėnių, kur ir apsigyvena. Iš žiemaviečių perskrenda kovo pabaigoje - balandžio pradžioje. Aktyviausia sutemose. Tai, kad slanka naktinis paukštis, galima spręsti ir iš didelių akių.

Minta gyvulinės kilmės maistu: įvairiausiomis kirmėlėmis (dažniausiai sliekais), įvairiausiai žemės paviršiuje bei viršutiniame jos sluoksnyje gyvenančiais vabzdžiais, jų lervomis. Sliekus sugeba aptikti, išsitraukti iš žemės ir tokio gylio, kiek pasiekia savo ilgu snapu. Paukštis snapu bado minkštą žemę. Jei netoliese yra sliekas, jis tai pajunta ir pradeda šliaužti, trauktis. Jo judesius "užfiksuoja" labai jautrūs ir gausūs snapo gale po nestora oda esantys receptoriai. Tada paukščiui visai nesunku vienu ar keliais snapo dūriais į minkštą žemę slieką nutverti.

Lizdas visada ant žemės. Tai nedidelė duobutė tarp žolių, po eglute ar kitoje vietoje, išklota sausa žole, lapais. Deda, kaip ir visi tilvikai, dažniausiai keturis taškuotus, palyginus gana didelius, kriaušės formos (vienas galas smailas, kitas bukas) kiaušinius, kurie lizde visada smailiagaliais atsukti į centrą. Peri 20-21 d. Jaunikliai išsiriti gerai išsivystę: apaugę pūkais, atviromis akimis ir greit palieka lizdą, į kurį vėliau negrįžta. Maitinasi savarankiškai. Būdami vos 10 dienų amžiaus jau sugeba paskristi. Peri ir jaunikliais rūpinasi tik patelė.

Pavasari, ypač šiltais, nevėjuotais (nestiprus, šiltas lietus netrukdo) vakarais, saulei leidžiantis slankos pradeda skraidyti virš miško. Šis skraidymas vadinamas slankų traukimu. Tai nieko bendro su migracija nėra, tai slankų tuoktuviniai skraidymai (tuoktuvių elementas). Skrenda paprastai dideliais ratais per kelis metrus virš medžių viršūnių. Dažniausiai virš jaunuolynų, nedidelių miško pievų, pelkių pakraščių. Tokiose vietose jų ir tykoma. Skrisdamos kurkia (kvor, kvor, kvor...) ir cypsi (psip, psip...). Slankos skraido ir sutemus, nors ne taip aktyviai. Bet tada jų jau negalima įžiūrėti, tik girdisi balsai.